

LETTER #20: THURSDAY 1 NISSAN - MARCH 23

Message of a Cover

Printed in Igros Kodesh Vol. 18 pp 303-305

ו'תשצה

By the Grace of G-d 4 Nissan 5719 Brooklyn [1]

Mr. M. Ben-Uri

Greetings and blessings,

It was with great interest that I read your letter of *Erev Rosh Chodesh Nissan* which followed up on our discussion during your visit.

You paid much attention to the design of the title page of the *Sichos Leno'ar*, [2] which is published by *Merkos L'Inyonei Chinuch*, and you criticize three details:

(a) The design and style of the illustration of the two *luchos*. (b) The design and style of the illustration of the globe. (c) The illustration of the saying of our Sages, "the world stands on three things, on Torah, *avodah*, and *gemillus chassadim*," using three pillars. You ask for my comments on this matter.

I will preface with a point that is certainly clear to you as well: The title page in question has been publicly circulated for the past eighteen years, and the monthly magazine reaches [many audiences] in America, Israel, and other countries with extensive publicity. This compels us to keep the [same] title page in the future, barring reasons that necessitate doing otherwise and outright negate the current design.

I will respond to your comments in order:

A) When it was decided to publish the magazine, the inner intent obviously was to strengthen Judaism and to imbue the hearts of the youth [with Jewish values] in every way possible. [Included in achieving] this goal is not

ב"ה, ד' נִיסָן, תשי"ט בְּרוּקְלִין.

מַר מ. בֵּן אוּרִי שֵׁיָחְיֵה

שָׁלוֹם וּבְרֶכָה!

בְּהִתְעַנְיְנוּת קָרָאתִי מִכְתָּבוֹ מֵעֶרֶב רֹאשׁ חֹדֶשׁ נִיסָן, בְּהֶמְשֹׁךְ לְשִׁיחָתֵנוּ בְּעֵת בִּקּוּרוֹ.

וּמִתְעַכֵּב בְּיָחוּד בְּהַנּוֹגֵע לְצִיּוּר הַשַּׁעַר שֶׁל הַשִּׂיחוֹת לְנֹעַר, הַמּוּצָא לְאוֹר עַל יְדֵי המל״ח (מֶרְכָּז לְעַנְיְנֵי חָנּוּךּ), וּמְבַקֵּר בְּשָׁלשׁ נְקָדּוֹת:

א) מַצֵּב וְאֹפֶן צִיּוּר שְׁנֵי לוּחוֹת הַבְּרִית. ב) מַצַּב וְאֹפֶן צִיּוּר כַּדּוּר הָאָרֶץ. ג) "צִיּוּר" בִּּתְנֵם רַזַ"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְבָרִים הָעוֹלֶם עוֹמֵד - תּוֹרָה, עֲבוֹדָה וּנְמִילוּת חֲסָדִים עַל יְדֵי ג' עַמוּדִים, - וְשׁוֹאֵל לָהָעַרוֹתֵי בָּהָאֵמוּר.

ְּאַקּדִּים נְקָדָּה, אֲשֶׁר בֶּטַח מוּבֶנֶת הִיא גַּם לִּכְבוֹדוֹ,
וְהִיא, אֲשֶׁר הַשַּׁעֵר הָאָמוּר כְּבָר נִתְפַּרְסֵם זֶה
שְׁמוֹנֶה עֲשְׂרַה שָׁנָה, וּבְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר הַיַּרְחוֹן
מַגִּיעַ, זֹאת אוֹמֶרֶת בְּאַרְצוֹת הַבְּּרִית בָּאָרֶץ
וּבַתְּפוּצוֹת - בְּפִרְסוּם הֲכִי רָחָב, אֲשֶׁר זֶה מַכְרִיחַ
וְּצַדֵּד עַל קִיּּוּם הַשַּׁעַר גַּם לְהַבָּא, בְּאִם אֵין סְבָרוֹת
מַכְרִיחוֹת אֶת הַהֵּפֶּךְ, וְשׁוֹלְלוֹת בְּהֶחְלֵט צִיּּרוֹ כְּמוֹ
שַׁהוּא עַד עַתַּה.

וּבְהֶעֶרָה עַל רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן, עַל מַה שֶּׁהֵעִיר בְּמִכְתָּבוֹ:

א) פְשֶׁהְחְלֵט לְהוֹצִיא לְאוֹר אֶת הַיַּרְחוֹן, מוּבָן שָׁהַפַּעָּה פִּנִימִית הָיִתָּה - הַחָזָקת הַיַּהַדוּת שֶׁהַפַּעָּנָה פִּנִימִית הָיִתָּה -

only the content that they will read inside, but also what they will see at first glance on the title page of the magazine. To this end, there are two elements [that need to be expressed]:

(a) Judaism and its practical expression, Torah and *mitzvos*, are the most lofty and elevated matters in all of creation. (b) Conversely, nothing in this world has any substance and meaning without having its foundation in Torah and *mitzvos*.

The most clearly recognized symbol of Torah and *mitzvos*, as is evident, is the two *luchos*. This is recognized even by those who have not received any Jewish education whatsoever — whom the magazine is targeted at as well.

It is emphasized in the picture that [Torah and *mitzvos*] are higher than the earth and even than the heavens, which is difficult to symbolize clearly without clouds. Therefore, the place of the two *luchos* is above the clouds, and above them is exclusively the Creator, blessed be He, Who is represented in the title page illustration by the letters "*Beis Hei*." Below them is the globe. And since the Torah was given on *Har Sinai*, the globe is pictured in such a way that a straight line drawn from the mentioned letters, passing through the two *luchos*, will reach the general vicinity [of *Har Sinai* — thus symbolizing that the Torah enters into our world, giving meaning to every matter].

To this end, the three mentioned details [the *luchos*, the globe, and the letters "Beis Hei"] are diagonal and not vertical. [If they were vertical,] the globe would need to be pictured with east on top and west on the bottom, which is a manner that the youth are not at all accustomed to. As mentioned, the intention of the title page's design is for the viewer to not require any explanation as to what they are seeing.

Another reason for this: [If the cover would be designed like that] only a portion of the inhabited countries would appear on the title page, and the intent is to emphasize that the Torah is in full effect in every place.

From the above reasoning, it is clear why the *luchos* are not designed to be straight, but leaning slightly to the side: The earth had to be below the *luchos* and the *luchos* below the letters.

B) In your comment on the illustration of the globe standing on three pillars, you ask for more explanation — what is supporting the beams, etc.

It is self-understood that your issue is really with the words of the *Mishnah*, as the title page is an illustration of the *Mishnah*'s words. In truth, the *Mishnah* also does not need any explanation as it is universally understood that Torah, avodah, and gemillus chassadim are not physical pillars, but spiritual ones (although they are manifested in the actions of man). [Likewise] it is universally

וְהַחְדָּרָתָהּ לְלֵב הַנֹּעֵר בְּכָל הַדְּרָכִים הָאֶפְשָׁרִים, שֶׁבְּזֶה לֹא רַק קְרִיאַת הַכָּתוּב, אֶלֶּא גַּם רְאִיָּה רָאשׁוֹנָה בְּשַׁעֵר הַיֵּרְחוֹן, שֶׁבָּזֶה שְׁתֵּי נִקְדּוֹת,

אֲשֶׁר חַיַּהַדוּת וּבְּטוּיָהּ בְּכֹּעֵל זֹאת אוֹמֶרֶת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה, הֵם עִנְיָנִים הֲכִי נִשְׂגָּבִים וַהֲכִי נַעֵלִים בַּבְּרִיאָה. וּבַקֶּצֶה הַשֵּׁנִי, שָׁאִי אֶבְּשָׁר לְאֵיזֶה עִנְיָן וּמְצִיאוּת בָּעוֹלָם, מִבְּלִי שָׁיִהְיֶה מְיֻפֶּד עַל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה,

וְהַפֶּמֶל - בִּבְהִירוּת הֲכִי גְדוֹלָה - שֶׁל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה, הוּא, כַּמוּבָן, שְׁנֵי לוּחוֹת הַבְּרִית, שֶׁנָּה יָדוּעַ גַּם לְאֵלוּ שֶׁלֹא קִבְּלוּ כָּל חִנּוּךְ יְהוּדִי, אֵיזֶה שֵׁיִּהִיֵּה - שַׁגַּם לָהָם מִפְנֵה הַיַּרְחוֹן.

וְהָדְנֵשׁ בַּצִּיּוּר שָׁיֶּהוּ לְמַיְלֶה מִן הָאֶרֶץ וְגַם מֵעל לַשְׁמַיִם, אֲשֶׁר קָשֶׁה לְמַיְלֶם בְּאֹפֶן בָּהִיר, אִם לַשְׁמַיִם, אֲשֶׁר קָשֶׁה לְסַיְמְלֶם בְּאֹפֶן בָּהִיר, אִם לֹא עַל יְדֵי עֲנְנִים, וּמְמַעֵּל לָהֶם הוּא רַק הַבּוֹרֵא מִמַּעַל לַעֻנְנִים, וּמְמַעַל לָהֶם הוּא רַק הַבּוֹרֵא יִתְבָּרָה, שֻׁבְּצִיּר הַשַּׁעַר קְרָפֶּז בְּהָאוֹתִיּיוֹת ב״ה. וּמְמַשֶּׁה לָהֶם - כַּדּוּר הָאָרֶץ, וְכֵיוָן שֶׁמַתַּן תּוֹרָה הַמְּמַשֶּׁה לָהֶם - כַּדּוּר הָאָרֶץ, וְכֵיוָן שֶׁמַתַּן תּוֹרָה יָשָׁר מָהַ הַּהַר בְּאֹפֶן אֲשֶׁשְׁר קוֹו שִׁרְּה מִינִי, מְצְיֵר הָתְּבְּרוֹת, יֶּבִיּך שְׁנִי לּוּחוֹת הַבְּרִה, בְּשִׁים הַהוּא.

לְכַנְּנֵה הָאֲמוּרָה, בָּאוּ שְׁלֹשֶׁת בְּּרָטִים הָאֵמוּרִים בַּאֲלַכְסוֹן, וְלֹא זֶה תַּחַת זֶה, שֶׁהֲרֵי אָז צְרִיןּ הָיָה לְצֵיֵּר הַכַּדּוּר בְּאֹפֶן, שֶׁהַנֹּעֵר לֹא הְרְגַּל בּוֹ כְּלַל וּכְלַל, זֹאת אוֹמֶרֶת מִזְרָח לְמַעְלָה וּמַעֲרָב לְמַשָּה, וְכַנַּ"ל הֲרֵי כַּנְּנַת הַשַּׁעַר, שֶׁהָרוֹאֶה אוֹתוֹ, לֹא יְזְקַק לְכָל בֵּאוּר נוֹסָף, עַל מֵה שֶׁרוֹאִים עִינֵיו.

ְעוֹד טַעַם בְּזֶה, שֶׁאָז לֹא הָיָה בָּא עַל הַשַּׁעַר כִּי אָם חֵלֶק מִמְּדִינוֹת הַיִּשׁוּב, וַהֲרֵי הַכַּנְּנֵה לִהַדִּגִּישׁ, שֵׁהַתּוֹרָה בִּתָּקְכָּה בִּכֶל מַקוֹם וּמַקוֹם.

מִפַעם הָאָמוּר - מוּבָן שֶׁהַלּוּחוֹת לֹא בָאוּ בְּמֵצֶב יָשֶׁר, כִּי אִם טֻטֶּה קְצֵת עַל הַצֵּד, שֶּׁהֲרֵי הָאֶרֶץ צְרִיכָה הָיְתָה לְהִפְּצֵא מִתַּחַת לָהֶם וָהַלּוּחוֹת מִתַּחַת לָהַאוֹתִיּוֹת.

ב) בְּהֶעֶרָתוֹ לְצִיּוּר פַדּוּר הָאָרֶץ, עוֹמֵד עַל ג' עַמּוּדִים, וְשׁוֹאֵל, שֶׁיֶּה צָרִיךְ לְתוֹסֶכֶּת הֶסְבֵּר -עַל מַה עוֹמִדִים הַעַמּוּדִים וכו'.

הָנָה מוּבָן, שֶׁהֶעֶרְתוֹ הִיא בְּהַנּוֹגֵע לְדְבַר הַמִּשְׁנָה, שֶׁהֲרֵי בְּהַשַּׁעֵר בָּאוּ - בַּצִּיוּר - דִּבְרֵי הַמִּשְׁנָה כִּבְשׁוּטָהּ, וּבָצֶמֶת נַּם בְּהַמִּשְׁנָה, הֶסְבֵּר הָאָמוּר אֵינוֹ מֻכְרָח, שֶׁהֲרֵי כָּל אֶחָד מֵבִין, אֲשֶׁר תּוֹרֵה עֲבוֹדָה וּגִּמִילוּת חֱסָדִים, אֵינַם עַמּוּדִים

understood that the Torah stands on [is supported by] and comes from the Giver of the Torah — this does not require [additional] explanation. This is similar to the *Mishnah*'s usage of the term "the world stands." [The *Mishnah*] refers to the spiritual and inner understanding [of the term] and is not concerned that a mistake will be made in any of this, despite the expression being equally associated with a physical object standing upon a physical pillar. This is also implicit from the commentaries on the *Mishnah*: There are many [commentaries], especially on tractate *Avos*, and not one of them dwells upon the question of what is holding up the beams. Similarly, in the picture of the title page, *lehavdil*, there is no concern for possible error in my opinion.

Concerning your suggestion to replace the mentioned illustration with the three dimensions ("coordinates") – length, width, and depth, and for each of them to symbolize one of the three pillars [listed in] the *Mishnah*:

[Three] dimensions can be measured in several different manners, not only with length, width, and depth, but also with spherical measurements, etc., as long as the three [dimensions measured] are independent of one another, as is explained at length in the field of geometry. Furthermore, for various purposes, it is possible to add not only a fourth dimension – time – but even more, as is discussed in the field of mathematics. Besides for all of this, the entire function of dimensions is for the object being defined [in our context, the world] to be contained within them, i.e. for [the dimensions] to define, delineate, and measure it, and not [for the object] to be above it, etc.

As is self-understood, this is a note which is parenthetical to the primary discussion. In general, there is no place for the above on the title page of a magazine for children who vary widely in their knowledge of the natural sciences and most of whom will certainly not at all comprehend an illustration such as you describe. This includes high school students, and [applies] even more so to those in lower grades. And as mentioned, the intention and function of what is being expressed in a picture is that there not be any additional explanation necessary. Otherwise, it is incomplete and lacking.

Following the statement of our Sages, "there is love at the end [of a Torah disagreement]," I hope you will not be offended by these comments, for they were only brought to clarify the matter and not simply to be confrontational, etc.

Respectfully, and with blessings for a kosher and joyous Pesach.

[1]Printed in *Likkutei Sichos* 11 p. 257, and completed according to a Secretariat copy. [2]The Hebrew version of Talks and Tales.

גַּשְׁמִים, כִּי אָם מּוּבָן רוּחָנִי (אַף שָׁמִּרְבַּטֵּא בְּמֵעֲשֵׂי יְדֵי אָדָם בְּפֹעַל) וְכָל אֶחָד יוֹדֵע, אֲשֶׁר הַתּּוֹרָה עוֹמֶד, אֲשֶׁר הַתּּוֹרָה עוֹמֶד, אֲשֶׁר הַתּוֹרָה וֹמֶע, אֲשֶׁר הַתּוֹרָה וֹמְשֻׁרָת וּבָּאָה מִנּוֹתֵן הַתּוֹרָה, וְאֵין זֶה דּוֹרֵשׁ פֵּרוּשׁ, וּכְמוֹ שֶׁהַמִּשְּׁנָה מִשְׁתַּפֶּשֶׁת בְּסִגְנוֹן ״הָעוֹלָם עוֹמֵד״, הַמְשְׁנָה, שְׁפְּנָימִי שֻׁבְּזָה, וְמִיְּהְה לְמוּבָן הָרוּחָנִי וְהַפְּנִימִי שֶׁבְּזָה, וְאֵינָה חוֹשֶׁשֶׁת לְשׁוּם טָעוּת בְּזֶה, וְכִיְדְמוּכְח גַּם הְמִשְׁה לְשׁוּם טָעוּת בְּזֶה, וְכִיְדְמוּכְח גַּם בְּמְאֹד בְּמִיְחָד לְמַפֶּכֶת אָבוֹת, אֵין אַף אֶחָד, עוֹמֵד עַל בְּיִים הַשְׁאַלָּה, עַל מָה עוֹמְדִים הָעַמּוּדִים, גַּם בְּצִייּוּר הַשְּׁצִלּר, לְהַבְּדִיל, לְדַעְתִּי - אֵין כָּל מְקוֹם, לְטָעוּת הַשָּׁצִת. בְּהָים, לְטָעוּת בְּהַאָּמוֹר.

בְּמַה שָׁכּוֹתֵב לְהַחֲלִיף צִיּוּר הָאָמוּר בִּשְׁלֹשֶׁת הַמְּמָדִים דְּאֹרֶךְ וְרֹחֵב וְעֹמֶק (coordinates) וְכָל אֶחָד מֵהֶם יְסַמֵּל אֶחָד מִשְׁלֹשֶׁת הָעַמּוּדִים אֲשֶׁר בָּהַמִּשְׁנָה.

הָנֵּה - מִלְּבַד אֲשֶׁר עִנְיֵן הַמְּמַדִּים, אֶפְשָׁרִי לְהְיוֹת
בְּכַמָּה אוֹכַנִּים, לֹא רַק בְּאֹרֶךְ רֹחַב וְעֹמֶק, אֶלֶא נֵּם
מְמַדִּים פּדּוּרִיִּים וכו', וּבִלְבַד שֶׁתִּהְיֶינָה שְׁלֹשָׁה אִי
תְּלוּיִם זָה בְּזֶה, וְכִמְבֹאֶר בַּאֲרוּכָה בְּחָכְמַת
הַהַנְדָּסָה, וְלֹא עוֹד אֶלֶּא שֶׁלְכַמָּה תוֹעֻלִיוֹת יֵשׁ
לְהוֹסִיף עֲלֵיהֶם, וְלֹא רַק מַעֲמָד רְבִיעִי - הַיְּמַן,
אֶלֶּא עוֹד - וּכְהַשַּׁקְלָא וְטַרְיָא בְּזֶה בְּחָכְמַת
הַחֶשְׁבּוֹן, הַרֵי כָּל עִנְין הַמְּמֵדִים הוּא, שֶׁדָּבָר הַצְּרִיךְ
מְדִידָה יִהְיֶה נִמְצָא בְּתוֹכָם, וֹאת אוֹמֶלֶת שָׁהָם
יִקְבְּעוּ מְקוֹמוֹ יַגְבִּילוּהוּ וְיִמְדְּדוּ אוֹתוֹ, וְלֹא שֶׁיִּהְיוּ מִמְּעֵל לוֹ וכו'.

פַמּוּבָן כָּל זֶה בָּא פְהָעָרָה, נוֹסָף עַל הָעִקָּר -שֶׁבִּכְלַל אֵין מֶקוֹם לְהָאָמוּר בְּשַׁעֵר יַרְחוֹן לְנֹעֵר, שֶׁבַּמָּה סוּגִים בּוֹ, בְּהַנּוֹגֵע לִידִיעוֹת בְּחָכְמַת הַשֶּבַע, וַאֲשֶׁר רְבָּם בְּוַדַּאִי לֹא יָבִינוּ כְּלַל עִנְיֵן צִיּיּר כְּהָאָמוּר, וַאֲפִילוּ מֵאֵלוּ דְּבָתֵּי סֵפֶּר תִּיכוֹנִי, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אֵלוּ שֶׁלְמַשֶּׁה מֵהֶם, וְכָאָמוּר כַּוְּנַת עִנְיֶן הַנְּמְסָר עַל יְדֵי הַצִּיּוּר, כִּי בְּאִם לַאו הֲרֵי בָּגוּם הוּא הַאוּר נוֹסָף עַל הַצִּיּוּר, כִּי בְּאִם לַאו הֲרֵי בָּגוּם הוּא וְחַסֵר.

עַל פִּי כְּלַל חַזַ״ל, אֶת וָהֵב בְּסוּכָה, תִּקְנָתִי שֶׁלֹּא יַקְפִּיד עַל הַהֶּעָרוֹת, וְהֵן לֹא בָאוּ אֶלֶּא לְהַבְּהִיר עִנְיָן, וְלֹא לְשֵׁם קָשְׁיָא וֹכו'.

בַּכַבוֹד וּבַבַרַכַה לָחַג פַּסַח כַּשֵׁר וְשַּׁמֵחַ.

נדפסה בלקו"ש חי"א ע' 257 והושלמה ע"פ העתק

Bar Mitzvah Is Only the Beginning

Printed in Igros Kodesh Vol. 18 pp 310-311

ו'תשצט

By the Grace of G-d 6 Nissan, 5719 Brooklyn

Blessings and greetings,

In response to your letter from April 13th:

During an auspicious time, I will mention all those whom you list at the *tziyon* of my esteemed father-in-law, the Rebbe, of saintly memory, each for their individual needs which you have written.

What you write in your letter surprises me as it implies that you think enrolling Jewish children to study in a Talmud Torah and celebrating their bar-mitzvah is sufficient for raising them properly. It is self-understood that this is immensely insufficient. Jewish education must continue after bar-mitzvah as well, and it is no less important than before the bar-mitzvah; [on the contrary,] it is of even greater [importance]. Therefore, [boys] must learn in a yeshivah, and girls should learn in a Beis Rivkah or Beis Yaakov school. As a result, many difficulties and troubles will be averted in future years for one's children, as well as for oneself. Indeed, no matter how emphatically we will attempt to express this in words, it will not even approach [properly describing] the seriousness and importance of the need to continue the education of Jewish youth, as stated above.

Being that you do not mention anything about the education that your son and daughter are receiving, I find it my duty to emphasize the above — even more strongly and sincerely than [I did] above. When you will truly desire to, you will influence yourself, your children, and your husband.

ב"ה, ו' נִיסָן, תשי"ט בָּרוּקָלִין.

בַּרַכַה וְשַׁלוֹם!

4/13 אִין עֶנְטְפֶער אוֹיף אַייְעֶר בְּרִיף פוּן

בְּעֵת רָצוֹן ווֶעט מֶען מַזְכִּיר זַיְין דִי אַלֶּע ווֶעגֶען ווֶעלְכֶּע אִיר שְׁרַיִיבְּט אוֹיף דֶעם צִיּוּן הַקָּדוֹשׁ פוּן כְּבוֹד קְדְשַׁת מוֹרִי וְחָמִי אַדְמוּ״ר זצוקללה״ה נבג״מ זי״ע יֶעדֶערְן צוּ דֶעם ווַאס עֵר נוֹיטִיגָּט זִיּךְ, לוֹיט אַייִער שִׁרַיִּבֶּען.

עס וואוּנָדֵערָט מִיר, ווַאס ווִי עָס זֵעהט אויס פון אַייָעֵר בָּרִיף, דֵיינָקָט אִיר, אַז עֻרְצִיהעֻן גוּטֵע אִידִישֵּׁע קִינָדֵער, קַען מָען זִירָ בַּאנוּגַענָען מִיט גַעבָּען לֵערנַען אִין אַ תַּלְמוּד תּוֹרָה אוּן פִּרַאווֵען אַ בַּר מִצְוָה. זֵעלִבְּסִט־פַארִשִּטֵענִדְלִיךְ, אָיז דָאס זַייעֵר ווַיִיט פוּן גַענוּג, אוּן אִידִישֵׁע עֻרְצִיהוּנג דַארָף זַיִין אוֹיךְ נַאךְ בַּר מִצְוַה, נִיט ווַיינִיקֵער ווִיכָטִיג ווִי פַאר בַּר מִצְוַה, אוּן נַאךָ מֵער, אוּן דֶערִיבֶּער מוּז מֵען ַלֶערָנֵען אִין אַ יִשִּׁיבָה, אוּן אַ מֵיידֵעל דַארָף לֵערָנֵען אִין אַ בֵּית רָבָקָה סִקוּל אָדֵער בֵּית יַעַקב, אוּן דוּרְרְּ דֵעם בַּאזַיִיטִיגָט מֶען פִילֵע שִׁווַערִיקַיִיטֵען אוּן טָרַאבֶּעל אִין דִי ָשִׁפֶּעטֶערִדִיקֵע יָארֶען, סַײ פַאר דִי קִינָדֵער אוּן סַײ פַאר זִיךְ. אוּן ווִי שִׁטַארָק שִׁטְרֵיינָג מֵען זַאל דָאס נִיט אוֹיסִדְרִיקֵען אִין ווֵערְטֵער, אִיז דָאס נִיט גַענוּגֵענָד אִין פַערִגְלַיִיךְ צוּ דֵער עֻרְנָסְטֵער הֵעכִסִט ווִיכָטִיקֵע ַנוֹיטִיקַיִיט, פוּן דָאס פָארִטִזעצֵען אִידִישֵׁע עֵרצִיהוּנָג ווִי אויבען געואגט.

אוּן ווִיבַּאלְד אִיר דֶערְמָאנְט נִיט, ווֶעגֶען אַייְעֶר בָּאי אוּן מֵיידֶעלֶע, ווָאס פַאר עֶרְצִיהוּנְג זַיי בַּאקוּמֶען, גֶעפִין אִיךְ פַאר מַיְין פְלִיכְט צוּ בַּאטָאנֶען דָאס אוֹיבֶּען גֶעזָאנְטָע, אוּן נָאךְ מֶער שְׁטַארְקָער אוּן עֶרְנְסְטֶער דָאס אוֹיבֶּען גֶעזָאנְטָע. אוּן ווָען מֶען ווִיל אוֹיף אַ אֱמֶת, ווִירְקְט מֶען אַיִין אוֹיף זִיךָ, אוֹיף דִי קִינִדֵער אוּן אוֹיף דַעם מַאן שֵׁיַּּחְיֵה.

May Hashem help that the merit of your efforts in the above, influencing your children to maintain and continue their Jewish upbringing, will assist you and your husband to together have Yiddishe nachas from all of them.

With blessings for good tidings and for a kosher and a joyous Pesach,

Signed by a member of the secretariat in the name of the Rebbe

אוּן הַשַּׁם יִתְבָּרֶךְ זָאל הֶעלְפֶּען, אַז דֶער זְכוּת ווְאס אִיר ווֶעט טָאן אִין דֶעם ווִי אוֹיבֶּען גֶעזָאגְט, צוּ אַיִינְווִירְקֶען אוֹיף דִי קִינְדֶער שָׁיִחְיוּ צוּ אָנְהַאלְטָען אוּן פָארְזֶעצֶען אִידִישָׁע עֶרְצִיהוּנְג, ווֶעט בּיְיִשְׁטֵיין אַיִּךְ אוּן אַייִעֶר מַאן שָׁיִּחְיֶה צוּ הָאבֶּען צוּזַאמֶען אִיִּד אוּן אַייִעֶר פוּן זֵיי אַלֶעמֶען.

> בִּבְרָכָה צוּ גוּטֶע בְּשׂוֹרוֹת אוּן צוּ אַ כְּשֵׁר'ן פָרֵיילִיכַען פֵּסַח,

> > בְּשֵׁם כְּבוֹד קְדָשַׁת אַדְמוּ"ר שְׁלִיטָ"א מַזְכִּיר